

Vətənin azadlığı uğrunda şəhid olanların adları həmişə müqədəs tutulub, şərəflə anılıb, hörmətlə xatırlanıb. Qədirbilən xalqımız zaman-zaman belə cəsur oğullarının adlarını tarixin səhi-fəsinə böyük hərflərlə yazıb, onların şərəfinə heykəllər ucaldıb, abidələr qoyub, dastanlar yaradıb.

Qoynunda dünyaya göz açdığı torpaq uğrunda son nəfəsinədək vuruşub şirin canından keçərək şəhid olan oğullarımızdan biri də Vüqar Baloğlan oğlu Bədəlovdur. Erməni işgalçılara ölkəmizin ərazisinə hücum çəkib kəndlərimizi, şəhərlərimizi ələ keçirəndə Vüqar da başqa qeyrətli oğullarımız kimi vətənin müdafiəsinə atıldı. Cəsur əsgər qısa, lakin şərəfli, yaddaqalan bir ömür yaşadı. Onun yaşadığı tale yolunu yazmağa heç qələmin də gücü çatır. Cəmi on doqquz il ömür sürmüş və torpaqlarımız uğrunda şəhid olmuş bir əsgərdən, bir oğuldan yazmaq çox çətindir. Necə yazasan ki, qələmə alınan kədər yüklü sətirlər vali-

kaldan çağırılmış əsgərlər öz ölkələrinə qayıdırılar.

Valideynlərinin yanına qələbə sorağı ilə dönmək istəyirdi

Həmin günlərdə torpaqlarımızın azadlığı uğrunda gərgin və amansız döyüslər gedirdi. 1992-ci ilin sentyabrında doğma Vətənə dönen Vüqar heç evlərinə də baş çəkmədən Daxili Qoşunların hərbi hissəsinin tərkibində Ağdam bölgəsinə yollanır. Qardaşı İlqar Vüqarın geri döndüyünü və döyüslərə getdiyini öyrənəndən sonra

noyabrin 5-i onun son döyüşü, son savaşı olur. Həmin gün döyüsdə ağır yaralanan Vüqarı əsgər dostları təcili hospitala çatdırırlar. Amma həkimlər nə qədər çalışalar da, əsgərin həyatını xilas edib, onu ölümün əlindən ala bilmirlər. Düşməni məğlub edib Qarabağı azad görmək istəyən Vüqar hospitalda gözlərini əbədi olaraq yumur.

Qəhrəmanlığı ilə bir evin oglundan bir xalqın övladına çevrildi

Beləcə, bir gəncin, Vətən uğrunda döyüşən bir əsgərin ömrü yarında qırılır. Vüqarın ölüm xəbəri doğmalarına da galib çatır. Oğul yolu gözləyən valideynlər eşitdikləri bəd xəbərdən yasa batırlar. Analar, bacılar başlarına qara bağlayıb acı göz yaşları axıdırlar. Vüqar Bədəlov qohumlarının, doğmalarının qolları üstündə Şəhidlər xiyabanında torpağa tapşırılır. Bəlkə də Vüqar sağlığında keçmiş Dağüstü adlandı-

Hünəri, igidiyi ilə düşmənə meydan oxuyurdu

deynlərini kövrəltməsin, bacısını ağlatmasın, qardaşının gözlərini yaşıtmamasın? İnsanın cavan yaşıda ölümü çoxacidir, çox üzücidür. Amma bu ölüm torpaq uğrunda, Vətən yolunda olanda doğmalarına az da olsa, təskinlik verir. Vüqar kimi cəsur oğullar ömürlerini boş yerə qurban verməyiblər. Canlarından da çox sevdikləri Vətən yolunda şəhid olublar.

Gündüzlər müəllimlərdən dərs öyrənir, gecələrsə kitab oxuyurdu

Vüqar Bədəlov 1973-cü il mart ayının 3-də Bakının qədim kəndlərindən biri olan Bülbülədə dünyaya göz açıb. Göz açıb ki, bu işqli dünyada uzun bir ömür yaşasın. Hami kimi firavan ömür sürsün, həyatını layiqincə başa vursun. Başqaları kimi o da təleyinin necə yazıldığından, qismətindən xəbərsiz idi. Sanki dəcəlliylə dolu olan uşaqlıq çağları bir göz qırpmında ölüb arxada qaldı. Yeddi yaşın tamamında tay-tuşları, yaşıdları ilə boyboya verib, ürəyində bir dünya sevinclə Bülbülə kəndindəki 208 nömrəli orta məktəbə yollandı. Gündüzlər uşaqlarla səhbət edir, müəllimlərdən dərs öyrənir, gecələrsə kitab oxuyur, sabahkı dərslərə hazırlaşır. Həyatı rahat, rəvan axarla gedir. İllərin üstünə il, yaşın üstünə yaş gelir. Beləcə, Vüqar da böyüyür.

Artıq məktəb illəri ölüb arxada qaldı. Qarşıda onu hərbi xidmət, Vətənə olan müqəddəs borc gözləyirdi. Vüqarı ordu sıralarına çox təlatümlü, çox narahat bir vaxtda çağırıldılar. Erməni işgalçılardan ölkəmizə qarşı hücumlarının tüyəyan etdiyi, respublikamızın çalxalandığı bir vaxtda Vüqar Bədəlovu keçmiş sovet ordusunun sıralarına daxil edirlər. Halbuki həmin günlərdə ölkəmizin müdafiəyə böyük ehtiyacı var idi. 1991-ci ilin aprelində o, keçmiş ittifaqın paytaxtı Moskva yaxınlığında kəndi hissədə xidmətə başladı. Amma burada əsgəri borcunu axıra qədər yerin yetirə bilmədi. O vaxtlar ölkədə hökm sürən özbəşinalıq hərbi hissələrə də təsirsiz ötüşmürdü. Nəzarətsiz qalan bir çox hərbi hissələrdə əvvəlki nizam-intizam pozulmuşdu, ordu yavaş-yavaş dağılırdı. Müxtəlif respubli-

onuna görüşmək üçün vaxt itirmədən cəbhə bölgəsinə gedir. Ağdama çatıb onun xidmət etdiyi yeri öyrənəndə hərbi hissədən ona Vüqarın Ağdərə istiqamətində vuruşduğunu deyirlər. Qardaşlar soyuq payız günlərinin birində Ağdərədə görüşürərlər. İlqar komandirdən bir neçə günlük icazə alıb qardaşını evə aparmaq istəyir. İstəyir ki, onun yolunu gözləyən atası Baloğlan, anası Səməyə övladının üzünü görsün, səsini eşitsin, nəfəsini duysun. Amma Vüqar buna razı olmur, "Valideynlərimin yanına qələbə sorağı ilə qayıtmaq istəyirəm. İnşallah çox keçməz ki, düşməni mövqelərindən qovub geri oturdarıq, torpaqlarımıza azad edərik. Bax ondan sonra ata-anamın yanına alnıaçıq, başıuca, qələbə sorağı ilə dönerəm", - deyir.

Bundan sonra Vüqar qardaşı ilə şəhərə qədər döyüslərə - Ağdərənin müdafiəsinə qayıdır. Düşmən üzərinə şıgliyaraq neçə-neçə qanlı döyüsdə iştirak edir. Silahının nişangahına tuş gələn erməni qəsbkarlarını məhv edir. Döyüsdən-döyüşə təcrübəsi və səriştəsi artır. Ürəyi Vətən eşqi ilə döyünen Vüqar müharibənin son gününə qədər vuruşmaq, Qarabağı erməni qəsbkarlarından azad etmək arzusu ilə yaşıyır.

Təəssüflər olsun ki, düşmən tərəfindən açılan qəfil bir atəş onun bütün arzularını yarımcıq qoyur. 1992-ci il

lan parkda çox gəzib dolanmışdı. O günlərdə heç ağlına da gəlməzdə ki, bir vaxlar bu yerlər ona məzar olacaq. Amma bir zamanlar ağlına gəlməyənlər sonrakı illər başına gəldi. Vətənin dar gündündə, torpaqlarımıza düşmən hücumları başlayanda silaha sarılıb ona əsgər oldu. Yurdumuzun azadlığı uğrunda başlayan döyüslərdə son nəfəsinədək cəsarətlə, hünərlə vuruşdu. İgidliyi, cəsarəti ilə komandirlərinin, əsgər dostlarının hörmət və rəğbatini qazandı. Hünəri və cəsarəti ilə bir evin oglundan, bir elin, bir xalqın övladına çevrildi.

Vüqarın Vətən qarışısındaki xidməti, qəhrəmanlığı layiqincə qiymətləndirilib. Bülbülə kəndindəki küçələrdən birinə cəsur əsgər Vüqar Bədəlovun adı verilib. Bir vaxtlar addımladığı, gəzib-dolaşlığı küçə indi onun adını daşıyır. Valideynləri, doğmaları onun qəhrəmanlığı və igidiyi ilə fəxr edib öyünlərlər.

Başqa şəhidlərimiz kimi Vüqarın da xatirəsi həmişə əziz tutulur. Təhsil aldığı 232 və 208 nömrəli məktəblərin pedagoji kollektivi və şagirdləri onu hörmətlə anır, ehtiramla xatırlayırlar. Vüqarın doğum və ölüm günlərində məktəbdə anım mərasimləri keçirilir. Onu yaxından tanıyanlar, döyüşü yoldaşları Vüqarla bağlı xatirələrini dilə gətirir, qəhrəmanı hörmətlə anırlar.

Qardaşı İlqar isə Vüqarın adını ailələrində əbədiləşdirib. Oğluna Vüqarın adını verərək ona həyatda həmişə əmisi kimi vüqarlı olmayı tövsiyə edib.

Daxili Qoşunlarda xidmət etmiş və hazırda ehtiyatda olan bacısı Səbirə Bədəlova ilə qardaşı haqqında söhbət etmək olduqca çətin idi. Hələ genç yaşılarından qardaş itkisi, qardaş yanğısı görmüş bacının ürək sözləri bitib-tükənmirdi. Vüqardan qürurla, iftixarla danışındı.

Vüqar Qarabağ uğrunda döyüslərə cəsarətlə, hünərlə, kişi kimi yollanıb

Səbirə xanım qardaşı haqqında dedi:

- Yurdumuzun azadlığı uğrunda gedən döyüslərdə böyük əgidlik və qəhrəmanlıq göstərmış Vüqarla fəxr edirəm. Vüqar Vətəni canından da çox sevirdi. Elə bu sevgidəndir ki, qardaşım qoynunda dünyaya göz açdığını Vətən torpaqları uğrunda gedən döyüslərde qəhrəmancasına şəhid oldu. Vətəni sevdiyinə görədir ki, Moskvadakı xidmətini yarımcıq qozub yurdumuzu qorumağa gəldi. Doğmaları ilə görüşüb hal-əhval tutmadan birbaşa cəbhə bölgəsinə, döyüslərə, Qarabağı müdafiə etməyə yollandı. Bu, vətənpərvərlik deyilmi, bu, Vətəni sevmək deyilməti? Əgər Vətəni sevməsəydi, onu canından da çox istəməsəydi, o, sovet ordusunun sıralarından hərbi hissəyə yox, evə dönərdi. Amma Vüqar evə baş çəkmədən barit qoxulu səngərlərə tələsdi. Ağdərəni, Ağdərəni erməni işgalçılardan qorumağa can atdı. Onun gəlişi, qayıdışı bizi çox sevindirmişdi. Sanki anam Səməyə onu torpaqlarımızı qorumaq üçün dünyaya götirmişdi. Hələ kiçik yaşılarından hiss edirdik ki, Vüqar qorxmaz və cəsurdur. O, yalnız və yalnız qələbə qazanmaq haqqında düşünürdü.

Səbirə xanım sözünə davam edərək dedi ki, qardaşım döyüslərə cəsarətlə, hünərlə yollandı. Düşmənin topu, tūfəngi onu qorxutmadı. Döyüslərdə roşadət göstərdi, son damla qanına kimi vuruşdu. Hünəri, cəsarəti ilə ölümə meydan oxudu. Vuruşduğu müddət ərzində neçə-neçə erməni qəsbkarını məhv etdi. Vüqar böyük arzularla, ülvə amallarla yaşayırırdı. Amma təəssüflər olsun ki, ömrü kimi arzuları da yarımcıq qaldı. İndi onun arzularını həyata keçirməyə çalışırıq.

Söhbət zamanı onu da öyrəndik ki, Səbirə xanımın iki gül balası, iki oğul övladı var. Riyad hazırda ali təhsil alır, Vahid isə orta məktəbdə oxuyur. Onlar tez-tez anaları ilə dayılarının məzarını ziyarət edir, qəbrinin üstünə gülləçək dəstələri qoyurlar. İgidlikdə, qəhrəmanlıqda dayıları Vüqara oxşamaq istəyirlər. Vətənpərvər ruhda böyükən bu gənclərin ölkəmiz üçün dəyərli vətəndaş, ordumuz üçün hünərlə, roşadəli əsgər olacaqları şübhə doğurur.

Vüqar Baloğlan oğlu Bədəlovun igidiyi layiqincə qiymətləndirilib. Azərbaycan Respublikası Daxili İşlər Nazirliyinin Daxili Qoşunlarının hərbi qulluqçularının təltif edilməsi haqqında Azərbaycan Respublikasının Prezidenti İlham Əliyevin 9 mart 2007-ci il tarixli sərəncamı ilə Qarabağ mühərbişində göstərdiyi şücaətə və qəhrəmanlığa görə əsgər Bədəlov Vüqar Baloğlan oğlu ölümündən sonra "Hərbi xidmətlərə görə" medalı ilə təltif olunmuşdur.

Torpaqlarımızın azadlığı uğrunda şəhid olmuş Vüqar Bədəlov kimi oğullarla hər birimiz fəxr edib öyunürük. Qoy böyüməkdə olan nəsillər igidiyi və qəhrəmanlığı Vüqar kimi cəsur oğullardan öyrənsinlər.

Vahid MƏHƏRRƏMOV,
"Azərbaycan"